
THE NOTHING I NEEDED
FERDINANDO FREGA

HET NIETS DAT IK NODIG HAD

THE FAMILY · 15

Mijn vrouw Elisabetta besloot op vakantie te gaan met mijn dochter Giorgia, samen met haar broer Michele en zijn vrouw Cinzia.

Hun bestemming was het huis van een neef op Sicilië, waar ze vijf dagen zouden bijkomen van de stress van het dagelijks leven.

Voordat ze me alleen achterlieten, met als enige verantwoordelijkheid de zorg voor mijn Amerikaanse labrador, die ooit een vriendinnetje in Napels had gehad en het plaatselijke hondenaccent had overgenomen, vertelden ze me nog nadrukkelijk dat de voorraadkast helemaal vol was. Ze lieten me ook vijftig euro achter voor eventuele extra dagelijkse uitgaven en maakten duidelijk dat ze bij hun terugkeer verwachtten dat het huis in perfecte orde zou zijn en niet op een huishoudelijk rampgebied zou lijken.

Elke dag belden ze. Allebei maakten ze zich zorgen om de hond. Had hij gegeten? Had hij genoeg water gedronken? Was hij naar buiten geweest voor zijn wandeling? Had hij zijn behoefte gedaan? Had hij gezelschap gevonden?

Op een gegeven moment stelde ik voor dat ze hem rechtstreeks zouden bellen en hem zelf hun vragen lieten beantwoorden, klachten inbegrepen.

Wat mij betreft: ik kreeg alleen af en toe een rustige vraag van mijn vrouw.

“Heb je gegeten?”

En ik antwoordde even rustig.

“Ja, mijn liefste.”

Ahahahahahahahahah.

Toen brak de dag van hun terugkeer aan.

Mateloos nieuwsgierig kwamen ze het huis binnen.

Alles was smetteloos. De keuken was onberispelijk. Geen enkel bord stond op de verkeerde plek.

Ze waren zo verrast dat ze weer naar buiten stapten, in de gang bleven staan en zich afvroegen of ze het verkeerde appartement waren binnengegaan.

Mijn schoonzus, dochter van een hoge carabinieri-officier, inspecteerde de plaats delict grondig en feliciteerde me, terwijl ze zich afvroeg hoe zoiets ooit had kunnen gebeuren.

Net toen iedereen dacht dat de special effects voorbij waren, verzamelden we ons rond de keukentafel en zagen ze me aankomen met de vijftig euro in mijn hand, klaar om ze terug te geven.

Hun blikken ontmoetten elkaar. Hun ogen voerden een heel gesprek zonder één woord.

De vraag kwam meteen.

“Heb je niet gegeten?”

En ik antwoordde:

“Jawel, dank je. Minstens drie keer per dag. Maar ik wist dat ik verder niets nodig had. Het niets was genoeg om van te leven. Het was alles wat ik nodig had.”

Ik glimlachte en ging in mijn eentje wandelen.

Want succes moet je nooit delen.

Het is als ijs. Iedereen herkent de smaak op zijn eigen gehemelte, ook als het voor iedereen dezelfde smaak is.

Ferdinando Frega
Gillette Man ⚔️